

τὸν θαλαμηπόλον, τὴν σύζυγον, τὸν μάγειρον, τὰ τέκνα καὶ τὸν κουρέα. Τὰ προϊόντα τῆς τοιαύτης ἀνασκαφῆς νομίζομεν ἐνδιαφέροντα τοὺς ἀναγνώστας τῆς «*Εστίας*» μόνον ὡσάντις τύχωσιν ἔχοντα αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ καλλιτεχνικὴν τινα ἀξίαν. Μεταξὺ τῶν τοιούτων, καὶ ἐν ἐξόχῳ μάλιστα θέσει, πρέπει ἀναντιρρήτως νὰ καταταχθῶσιν αἱ κατωτέρω δύο αὐτογράφοι ἐπιστολαὶ τοῦ Ροσσίνι, ἐξ ὧν ἀποδεικνύεται ὅτι, ἂν ἔλειπον ἀπ' αὐτοῦ αἱ μουσικαὶ δάφναι, ἔπρεπε καὶ πάλιν νὰ μείνῃ ἀθάνατον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὡς τοῦ εὐφρεστάτου τῶν νεωτέρων χρόνων γαστρονόμου.

Ἡ πρώτη τῶν ἐπιστολῶν τούτων ἔχει ὡς κατωτέρω :

«*Μετὰ τὴν ἡδονήν, ἣν μοι προξενεῖ ἡ ἀποχὴ ἀπὸ πάσης ἐργασίας, δὲν γνωρίζω ἄλλην μεγαλύτεραν ἐκείνης ἢν αἰσθάνομαι ὅταν τρώω μετ' ὀρέξεως. Ἡ ὄρεξις εἶναι διὰ τὸν στόμαχον ὅ,τι ὁ ἔρωσ διὰ τὴν καρδίαν. Ὁ στόμαχος εἶναι ὁ ἀρχιμουσικὸς ὅστις διευθύνει καὶ ἐμψυχώνει τῶν ἡμετέρων παθῶν τὴν ὀρχήστραν. Κενὸς στόμαχος κλαυθμηρίζει ὡς μελαγχολικὸς πλαγιάυλος, ἐνῶ πλήρης ὦν ἀντηχεῖ ὡς ὀλόκληρος ὀρχήστρα μετὰ τῶν χαρμωσύνων αὐτῆς τριγῶνων καὶ κυμβάλων. Ὁ ἔρωσ τότε μεταβάλλεται εἰς πρώτην δξύφωνον ψάλλουσαν ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ ἡμῶν μομφιδίας, αἵτινες κηλοῦσι τὴν ἀκοὴν καὶ ἀναρπάζουσι τὴν καρδίαν. Ὁ ἔρωσ, τὸ φαγητὸν καὶ ἡ χώνευσις εἶναι αἱ τρεῖς πράξεις τοῦ κωμικοῦ μελοδράματος ὅπερ καλοῦμεν ζῶην, διασκεδαζομένην ὡς ὄναρ ἢ ἀφρὸς καμπανίτου οἴνου. Ὁ μὴ ῥοφῶν τὸν ἀφρὸν τοῦτον ἐγκαίρως, ἀλλ' ἀφίπων αὐτὸν νὰ χυθῆ, φαίνεται μοι ἀξίος φρενοκομείου».*

Ἡ δὲ δευτέρα ἐπιστολὴ, γραφεῖσα τὴν ἐπιούσαν τῆς μοναδικῆς ἐπιτυχίας τοῦ «*Κουρέως τῆς Σεβίλλης*», εἶναι ἡ κατωτέρω :

«*Πολὺ μείζονα ἢ εἰς τὸ μελοδράμα μου σπουδαιότητα ἀποδίδω ἐγὼ, πιστεύω δὲ καὶ ὑμεῖς, εἰς τὴν ἐφεύρεσιν νέας τινὸς ἐξαισίας σαλάτας. Ἡ συνταγὴ τῆς νέας μου ἀνακαλύψεως εἶναι ἡ ἐξῆς:*

«*Λάβε ἀρκούσαν ποσότητα ἀγουρολάδου, σινάπεως ἀγγλικοῦ, καλοῦ ἄξου, ζωμὸν λεμονίου, πέπερι καὶ ἄλας· ἀφοῦ δὲ ἀναμίξῃς καὶ ἐφ' ἵκανὴν ὥραν ἀνακινήσῃς ταῦτα πάντα, πρόσθεσον εἰς τὸ μίγμα ὕδα (truffles) λιανοκοπέντα. Ὁ ἔχων σῶας τὰς γευστικὰς δυνάμεις καταλαμβάνεται τρώγων τὸ ἀρτυμα τοῦτο ὑπὸ ἐκστάσεως οὐρανιας. Ὑπὸ τὸ κράτος τοιαύτης μακαριότητος μ' ἐτίμησε προχθὲς ὁ καρδινάλιος ἀντιπρόσωπος τοῦ Πάπα διὰ τῆς ἀποστολικῆς αὐτοῦ εὐλογίας. Τὸ ὕδρον εἶναι ὁ βασιλεὺς τῶν βολβῶν, πρὸς μόνην τὴν μουσικὴν τοῦ Μοζάρτου δυνάμενος νὰ συγκριθῆ, καὶ τοῦτο πρὸ πάντων ἔχων κοινὸν μετ' αὐτῆς, ὅτι ὅσον περισσό-*

τερον τρώγομεν ὕδα ἢ ὅσον συχνότερον ἀκούομεν τὸν *Δὸρ Ζουὰν* κατὰ τοσοῦτον ἡ ὄρεξις ἡμῶν αὐξάνει».

E. P.

ΕΟΡΘΗ ΕΘΝΙΚΗ ΕΝ ΓΕΝΕΥΗΙ

Τὴν 11^{ην} Δεκεμβρίου οἱ Γενεοὶ ἐπανηγύρισαν τὴν ἐπέτειον ἡμέραν μεγάλης νίκης, ἣν ὑπὸ τὸ ὄνομα *Journée de l' Escalade* εορτάζουσι μετὰ μεγάλης ζωηρότητος κατ' ἔτος. Πρὸ πολλῶν ἡδὴ ἡμερῶν ἑκτακτος κινήσις παρετηρεῖτο εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ ποικίλαι προτομασαίαι ἐγίνοντο διὰ τὴν ἐπίσημον ταύτην ἡμέραν, καθ' ἣν ἔθος ὑπάρχει νὰ δίδωνται χοροὶ, γεύματα, διασκεδάσεις, καθὼς μάλιστα εἶνε καὶ ἡ μόνη ἡμέρα τοῦ ἔτους, καθ' ἣν ἐπιτρέπεται νὰ περιφέρονται εἰς τὰς ὁδοὺς προσωπιδοφόροι. Τὰ ἐμπορικὰ καταστήματα ἐκοσμούντο διὰ ποικίλων ἐνδυμασιῶν, εἰς δὲ τὰ ζαχαροπλαστεία ἔβλεπέ τις περιέργα πλακούντια ἔχοντα σχῆμα λέβητος. Ἡ ποικίλη αὕτη ἐκθεσις καὶ ἡ ἑκτακτος ἐπίσης κινήσις εἰς τὴν φιλήσυχον αὐτὴν πόλιν, ἐν ἣ τὰ πάντα βαίνουσι μεμετρημένως καὶ κατὰ τὸν μονότονον ῥυθμὸν τῶν ὠρολογίων, εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν ὁποίων οἱ Γενεοὶ ἔχουσι, ὡς γνωστὸν, ἔζοχον ὁμολογουμένως ἐπιδεξιότητα, δὲν δύνανται εἰρῆ νὰ κινήσωσι τὴν περιέργειαν παντὸς ξένου ἐπιθυμοῦντος νὰ μάθῃ πρὸς τί τὸ ἑκτακτον τῆς ἡμέρας ταύτης. Ἐκαστον ἔθνος περιέχει ἐν τῇ ἱστορίᾳ αὐτοῦ ἡρωικὴν τινα σελίδα, ἣν μετ' εὐλαβείας οἱ πατέρες διδάσκουσι εἰς τὰ τέκνα των, πολλάκις δὲ καὶ ἔθνη κατέχοντα δευτερεύουσαν γεωγραφικὴν θέσιν, δύνανται οὐχ ἥττον νὰ παρουσιάσωσι πολλὰ προπατορικὰ ἀνδραγαθήματα, ἅτινα ἐκπλήσσοντα τὴν διανοίαν καὶ τὴν φαντασίαν ἐνθαρρύνουσιν εἰς τὴν ἀνδρείαν τὴν νεωτέραν γενεάν. Εἶνε ὅθεν ἐπόμμενον μετὰ περιεργείας νὰ ἐρωτήσῃ τις ποῖον τὸ ἀνδραγαθὴμα αὐτὸ τῶν μεγαθύμων προπατόρων τῶν Γενεῶν, ὅπερ ἐξαιρετικῶς μετὰ τσοαύτης πομπῆς κατ' ἔτος εορτάζεται. Ἴδού δὲ τί λέγει ἡ ἱστορία: Κατὰ τὸ ἔτος 1602 Σαβογιάρδοι ἠθέλησαν νὰ εἰσέλθωσιν ἐν καιρῷ νυκτὸς καὶ βαθεῖος σκότους εἰς τὴν πόλιν, ὅπως ἀλώσωσι τὴν Γενεύην, ἣτις κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν περιεκυκλοῦτο ὑπὸ μικροῦ τείχους, ἔχοντος μίαν μόνην πύλην, ἣν πάντοτε δύο φύλακες ἐφρούρου. Οἱ ἐχθροὶ, ἢ μᾶλλον ὁ ἐχθρὸς, καθότι ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων ἐπαρουσιάσθη, ἐπλησίασε, καὶ ἠτομαζέτο εἰς ἀναρρίχνην τοῦ τείχους, ὅτε ὁ Θεὸς παρ' ἐλπίδα ἔσωσε τὴν πόλιν ἐκ τοῦ φοβεροῦ αὐτοῦ κινδύνου διὰ τοῦ ἐξῆς τρόπου. Πλησίον τῆς πόλεως ἐπὶ τινος προχώματος κατ' ἴσκει γυνὴ τις, διότι καὶ εἰς τὴν ἱστορίαν αὐτὴν, καθὼς πανταχοῦ καὶ πάντοτε ἀκόμη καλεῖται τὰ ἀνδραγαθήματα, ὑποκρύπτεται σιὰ τις τοῦ ὠραίου φύλου. Ἡ γυνὴ αὕτη, ἔχουσα ἀνδρικὸν

ὑφος καὶ ῥωμαλέον σῶμα, ἦτο πλύντρια, γνωστὴ κατὰ τὴν συνοικίαν ὑπὸ τὸ ὄνομα *Mère Royaume*, καὶ καθ' ἣν στιγμὴν ἐμελλε νὰ γίνῃ ἡρώϊς, ἠσχολεῖτο, ὡς καλὴ οἰκοκυρὰ, εἰς τὴν κατασκευὴν ζωμοῦ, τὸν ὁποῖον ἐντὸς λέβητος προητοιμάζεν εἰς ἰκανὴν ποσότητα, ὅπως χρησιμεύσῃ εἰς τὸ γεῦμα πολλῶν ἐργατριῶν ἐργαζομένων εἰς τοὺς πλυνούς της. Ἀκούσασα ὅθεν κρότον, ὄλως ἔκτακτον εἰς τοιαύτην ὥραν, ὑπώπτευσεν ὅτι ἦσαν ἐχθροὶ, καὶ εὐθὺς τῇ ἐπέρχεται ἡ ἰδέα νὰ σώσῃ τὴν πατρίδα της καὶ νὰ ἀπαθανάτισῃ τὸ ὄνομά της, θυσιάζουσα τὸν ζωμόν. Λαβοῦσα ὅθεν διὰ τῶν κρατερῶν χειρῶν της τὸν λέβητα, ἐρρίψεν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν πολυαριθμίων ἐχθρῶν, ἀφήσασα ἅμα κραυγὴν, ἥτις ἐξέγειρε τοὺς δύο φρουρούς. Οὗτοι πηδήσαντες εὐθὺς ἐπὶ τοῦ προχώματος ἐρρίψαν ἐπανειλημμένως ὄπλα κατὰ τῶν ἐχθρῶν, ἐκ τῶν ὁποίων πλείστους ἐθανάτωσαν, πολλοὺς ἐπλήγωσαν καὶ τοὺς λοιποὺς ἔτρεψαν εἰς φυγὴν. Ἐκτοτε οἱ Σαβογιάρδοι, κατησχυμένοι, καὶ ἐκτιμῶντες τὴν ἀνδρείαν τοιούτων ἐχθρῶν, οὐδεμίαν ἄλλην ἐφοδὸν ἐτόλμησαν νὰ κάμωσι, καὶ οὕτως ἡ Γενεὴ ἔμεινεν ἀνενόητος, χάρις εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῆς *Mère Royaume* καὶ τὸν ἡρωϊσμὸν τῶν δύο φρουρῶν. Ὁ λέβης, εὐρεθεὶς τὴν ἐπιούσαν ἀνέπαφος ἐκτὸς τῆς πύλης, διατηρεῖται μέχρι σήμερον καὶ δεικνύεται ὡς ἀντικείμενον μεγίστης ἱστορικῆς ἀξίας εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Γενεύης.

Εἰς ἀνάμνησιν ὅθεν τῆς λαμπρᾶς αὐτῆς νίκης ὑπάρχουσιν ἄπειρα δημοτικὰ ἄσματα ἐκθειάζοντα τὴν ἀνδρείαν τῶν προγόνων τῶν Γενεῶν καὶ προτρέποντα τοὺς νέους νὰ τοὺς δμοιάσωσι. Πρὸς τιμὴν δὲ τοῦ ἱστορικοῦ τούτου γεγονότος τρώγουσιν ὅλοι κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν πλακούντια ἔχοντα σχῆμα λέβητος, κατεσκευασμένα ἐκ σοκολάτας ἢ διπύρων.

Μετὰ τὴν ἀφήγησιν ταύτην, βλέπω πολλὰς ἐκ τῶν ἀναγνωστριῶν ἐκφραζούσας μετ' εἰρωνείας τὰς ἐπὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ἀντικειμένου σκέψεις των· διατί λοιπὸν νὰ ἀποσιωπήσω καὶ ἐγὼ τὴν ἰδικήν μου; Βεβαίως, ὅστις βλέπει τὴν ἀθλιότητα τῶν πενιχρῶν Σαβογιάρδων, οἵτινες, κατὰ τὸ πλεῖστον ἐπαῖται, περιφέρονται λεύγας μακρὰν, ὅπως διὰ τινος ἄσματιοῦ κινήσωσι τὸν οἶκτον καὶ λάβωσιν ἕνα ὄβολόν, ἀπορεῖ πῶς εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Γενεύης παρουσιάζονται ὡς οἱ ἐπικινδυνωδέστεροι τῶν ἐχθρῶν. Μένει δὲ τις ἐκπληκτος, ὅταν μάθῃ ὅτι εἰς μόνος λέβης καὶ δύο βολαὶ ἤρκεσαν ὅπως τρέψωσιν αὐτοὺς εἰς φυγὴν διαπαντός. Μήπως λοιπὸν τὸ στίφος αὐτὸ τῶν ἐχθρῶν ἦσαν ἀπλῶς πτωχοὶ Σαβογιάρδοι, ἐρχόμενοι δι' ἐπαιτείαν εἰς Γενεὴν, καὶ εὐρόντες τὴν πύλην κεκλεισμένην ἠθέλησαν νὰ ἐμβῶσι παρὰ τὰ κεκανονισμένα, ἰδόντες ὅμως ὅτι οἱ δύο πρώτοι σύντροφοὶ των ἔπε-

σαν θύματα τῆς ἀνδρείας τῆς *Mère Royaume*, οἱ λοιποὶ προστίμησαν νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὰ ἴδια; Αὐτὸ λοιπὸν εἶνε τὸ μέγα ἀνδραγάθημα, ἢ μάλλον ἡ μόνη ἡρωϊκὴ σελὶς τῆς ἱστορίας τῆς Γενεύης, ἀξία εἰδικῆς πανηγύρεως. Εὐτυχὲς ἔθνος, τὸ ὁποῖον δὲν ἐγνώρισεν φοβερωτέρους ἐχθροὺς ἀπὸ τοὺς Σαβογιάρδους, οἵτινες τρέπονται εἰς φυγὴν μὲ μόνον ἕνα κρατῆρα ζέοντος ὕδατος! Τί ἠθέλατε κάμει, ἀπλοῖκοι ἄνδρες, ἐὰν ὑπῆρχον εἰς τὴν ἱστορίαν σας αἱ ἡρωϊκαὶ σελίδες τῆς παλαιᾶς καὶ νέας τῆς Ἑλλάδος ἱστορίας; Τί ἠθέλατε λέγει ἐὰν κατήγεσθε ἐκ τῆς γενεᾶς ἐκείνης τῶν ἡρώων καὶ τῶν ἡρωιδῶν, τῶν ὁποίων ὁ μαρτυρικὸς βίος ἐκάστου περιέχει ὀλόκληρον ἱστορίαν ἔθνους; Ποῖται δὲ ἠθέλον εἶσθαι αἱ ἀξιώσεις σας, ἐὰν ἀντὶ ζωμοῦ, τὸν ὁποῖον ἐθυσιάσατε, ἐδίδατε τὴν περιουσίαν σας ὅλην, τὰ τέκνα σας, τὴν ζωὴν σας;

Εὐδαίμονες ἐν τῇ ἀπλότητι ὑμῶν, καὶ μὴ γνωρίζοντες τί ἐστὶ ἀληθὴς πόλεμος, φοβερός καὶ βάρβαρος ἐχθρός, θυσίαι καὶ στερήσεις ὑπὲρ τῆς πατρίδος, ἐξακολουθεῖτε νὰ ἐορτάζετε κατ' ἔτος τὴν λαμπρὰν αὐτὴν νίκην κατὰ τῶν Σαβογιάρδων καὶ ἐξακολουθεῖτε νὰ πανηγυρίζετε τὴν ἀπελευθέρωσίν σας, τρώγοντες εἰς ἀνάμνησιν πλακούντια ἐκ σοκολάτας, καὶ ἄδοντες τὰς ἐνδόξους πράξεις τῶν προγόνων σας!

Ἐν Γενεῇ, Δεκέμβριος τοῦ 1879 Κ^α Ε. Μ. Α.

ΑΘΗΝΑΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΙΑ'

Τῆς ΚΥΡΙΑ Χ***, Εἰς ΠΑΡΙΣΙΟΥΣ.

Ἐν Ἀθῆναις, τῇ 20 Ἰανουαρίου 1880.

Σοῦ ὑπεσχέθην διὰ τῆς τελευταίας μου ἐπιστολῆς περιγραφὴν τοῦ πρώτου μικροῦ βασιλικοῦ χοροῦ, ὅστις ἐδόθη ἐφέτος, καὶ σπεύδω νὰ ἐκπληρώσω τὴν ὑπόσχεσίν μου, πρὶν ἢ ἔλθῃ τοῦ ταχυδρομείου ἡ ἡμέρα, ὠφελουμένη ἀπὸ θερμίν, ἀλλὰ παροδικὴν βεβαίως, ἡλίου ἀκτίνα, ἥτις εἰσδύει τὴν στιγμὴν αὐτὴν διὰ τοῦ παραθύρου μου, καὶ ζωογονεῖ κάπως τοὺς παγωμένους μου δακτύλους. Τί χειμῶν, ἀδελφὴ μου, εἶνε ὁ ἐφετεινός! Ὑπεδέχθημεν πρὸ ἐνός καὶ ἡμίσεος μηνός τὴν πρώτην χιόνα μετ' εὐθύμου σχεδὸν ἐκπλήξεως, καὶ τὴν συνελέξαμεν ἰδίαις χερσὶν ἀπὸ τῆς φλιάς τῶν παραθύρων μας, καὶ ἐσφαιροβολήθημεν δι' αὐτῆς, καὶ τὴν κατεπατήσαμεν χαίρουσαι, ποῖν ἢ ἐτι ἀναλυθῆ εἰς βύπον καὶ πηλόν, ἐλπίζουσαι ὅτι, ὡς συνήθως, οὐδὲν ἄλλο ἦτο ἡ ὥραία τις χειμερινὴ σκηνογραφία, παρασκευασθεῖσα εἰς στιγμιαίαν ἡμῶν διασκέδασιν ὑπὸ τοῦ ἀθηναϊκοῦ χειμῶνος, καὶ μέλλουσα νὰ διαλυθῇ τὴν ἐπαύριον ὑπὸ τὸ φαιδρὸν τοῦ ἡλίου θάλπος. Καὶ διελύθη μὲν ἀληθῶς, ἀλλὰ τὸ ὄφελος, ἀφοῦ μετ' ὀλίγας ἡμέρας ὑπεδέχθημεν τὴν δευτέραν της ἐκδοσιν, Ἐξεπλάγημεν καὶ τότε, ἐννοεῖται, ἀλλ' ἡ ἐκπληξίς μας οὐδὲν